

земи напрѣднинѣ върху горната пролѣтъ. Мы видѣхме, че сѣядбыты прѣзъ есень сѫ одно благополучно употребеніе отъ това забѣлѣжваніе. Нека прибавимъ, че безрѣчната добывка, въ по многото обстоятелства, на направениты прѣсажданія отъ рано, има си друго нѣ по-малко важно слѣдствіе.

Прѣзъ *едно голѣмо лѣто*, хытрый земледѣлецъ находжа срѣдства да умножи своето иманіе съ кѣсны житви. — За другостраниты растенія има врѣмѧ да ся распаватѣть и да имъ озрѣять плодовети. — Климатити, най-послѣ, вижда ся, да направдуватъ кѣмъ полунощъ, кога *голѣмыты зимы* гы правятъ да ся поврьшать кѣмъ пладнѣ.

Освѣнь това, траяніето на една умѣрена студъ не ся вижда да има другж лошетія токо да укѣснява успѣха на изникнуваніето; зачто състояніето на бездѣйствието въ което тя садържа органиты на растеніята отъ наша климатъ, сѫще и кога ся продължава отвѣждъ обыкновеното врѣмѧ, не измѣнява чувствително тѣхниты съхранителни свойства. А. Туйнъ приказва, върху това нѣчто, едно любопытно дѣло, за което людости, виждася, не сѫ доста размыслили слѣдствіята. — Тойъ учень земледѣлецъ бяше испратилъ въ Руссия нѣколко растенія, между които имаше единъ вързопъ овошки, който падна въ една ледарница, дѣто остана забравенъ двадесѧти и единъ мѣсяцъ. — Слѣдъ едно толко съ голѣмо зимуваніе, и въ такыви обстоятелства чловѣкъ можаше повѣрва, че всичко е исхнало. — То пакъ быде друго-яче. Г. Демидовъ, комуто тыя бѣха проводени, като съгледа, че направата имъ не приличаше да ся е измѣнила, наряди да гы посадятъ съ голѣма грыжа. — Всичкыти ся хванаха, нито едно не исхна.

§ III. — Голѣмина на горячината и на студъ-та.

Ако и *срѣдната температура* на всякой климатъ не ся промѣнява толко съ колкото нѣкой можаше го вѣрва, не е по-малко истинно, че голѣмината на горячината и на студъ-та е далеко да бѫде всяка година сѫщата. — Въ Парижъ, термометръ-тѣ е възлѣзалъ до 30° (38° сентиграда) прѣзъ Іулія, 1739 л. — Той е слѣзълъ до — 19° ($23^{\circ} \frac{1}{2}$ сент.) подъ 0° прѣзъ Януарія, 1795 л. И при това, прѣзъ обыкновены години, горячиниты на лѣтото не ся издигатъ надъ 20 до 26° (25° до 31 сент.), и студовети сѫ рѣдко повыше отъ — 6 до 12° ($7\frac{1}{2}$ до 15 сентиграда).

Едвамъ е потребно да прибавимъ, че студовети ся умножаватъ или смаляватъ на голѣмина въ противенъ рядъ на горячиниты, спорядъ колкото направдуватъ чловѣкъ отъ точката, чо забѣлѣжихме, кѣмъ полунощъ или кѣмъ пладнѣ.

Голѣмината на горячината може, въ нѣкои обстоятелства, да измѣнява своето траяніе. Линне, и, отъ негово врѣмѧ, мноzина естестваре сѫ съгледали чо, за да достигне въ съвършено плодоносие, всяко растеніе има нуждѫ отъ особено количество